

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobce: **A. R.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Zdeňkem Vojtáškem
sídlem Fibichova 1141/2, Olomouc

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2020, č. j. KUOK 34042/2020,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Magistrát města Olomouce, Odbor agendy řidičů a motorových vozidel (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 27. 1. 2020, č. j. SMOL/026587/2020/OARMV/DPD/Hoš, zamítl dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), námitky žalobce proti provedení záznamu 12 bodů v registru řidičů ze dne 15. 11. 2019 a provedené záznamy potvrdil. Žalobci bylo zaznamenáno 7 bodů na základě příkazu správního orgánu I. stupně ze dne 4. 11. 2019,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

č. j. SMOL/288763/2019/OARMV/PNL/Kra za spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. i) bod 4 zákona o silničním provozu (nedovolené opuštění místa dopravní nehody) a 5 bodů na základě bloku na pokutu na místě zaplacenou ze dne 17. 1. 2019, č. C 1407837, série AC/2017 za spáchání přestupku dle § 125/1 f) bod 5 zákona o silničním provozu (porušení povinnosti zastavit vozidlo na signál Stůj).

2. Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
3. Žalobce žalobou požadoval, aby krajský soud rozhodnutí žalovaného zrušil. Žalobní body soud stručně shrnuje takto:
 - a) žalovaný nesprávně vyhodnotil způsobilost předmětného příkazu být podkladem pro zápis bodů, neboť příkaz byl vydán na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Při dopravní nehodě nevznikla hmotná škoda na majetku třetí osoby, a pokud ano, není ve spise podklad prokazující vědomost žalobce o jejím vzniku, a tím ani pro závěr o úmyslu žalobce. Správní orgán I. stupně se nezabýval příčinnou souvislostí mezi škodou na vozidle a dopravní nehodou, jež byla nahlášena až po měsíci, tudíž škoda mohla vzniknout na vozidle jakkoli. Žalobce přitom zdůraznil, že žalobní bod nesměřuje k přezkumu příkazu, nýbrž poukazuje na jeho nedostatky, které z něj činí nezpůsobilý podklad pro zápis bodů;
 - b) žalovaný nesprávně vyhodnotil způsobilost předmětného pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů, jelikož je nicotný, neboť neobsahuje povinné náležitosti dle § 92 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), když chybí označení správního orgánu, jméno, příjmení, funkce, služební nebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby. Na bloku je uvedeno jen číslo, z něhož však není možné poznat, co má vyjadřovat. Vzhledem k podpůrnému užití zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s. ř.“), je nezbytné, aby pokutový blok vedle otisku úředního razítka obsahoval i označení správního orgánu, který jej vydal.
4. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl a zopakoval argumenty uvedené v rozhodnutí.
5. V replice žalobce žalovanému vytkl, že přehlíží to, že žalobce namítá nezpůsobilost příkazu být podkladovým rozhodnutím pro procesní pochybení při jeho vydávání, když jednak nebyly dány důvody pro rozhodnutí v dané věci formou příkazu a zároveň je důvodné předpokládat, že v nezkráceném řízení by správní orgán I. stupně rozhodl jinak. V řízení o námitkách jsou správní orgány povinny zkoumat i způsobilost podkladového rozhodnutí, což znamená i to, zda nedošlo k dodržení procesního postupu při jeho vydávání. Judikatura dle žalobce není jednotná (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2020, č. j. 6 As 174/2019-25), a proto nelze s jistotou tvrdit, že se správní orgán není v řízení o námitkách oprávněn zabývat skutkovými a právními závěry uvedenými v podkladových rozhodnutích.
6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

7. Při jednání soudu dne 23. 2. 2021 setrvali účastníci na svých procesních stanoviscích. Nad rámec žaloby žalobce namítl, že nebyl v předmětném příkazu informován o následku v podobě záznamu bodů, udělení 7 bodů označil za příliš přísné s ohledem na povahu přestupkového jednání a zdůraznil, že od dopravní nehody neodešel, neboť byl v kontaktu se sousedkou, jejíž návštěva byla vlastníkem údajně poškozeného vozidla.
8. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobci bylo dne 29. 11. 2019 doručeno oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu. Žalobce podal dne 2. 12. 2019 proti záznamům bodů námitky, v nichž poukázal na to, že podal podnět k zahájení přezkumného řízení ohledně předmětného příkazu, který považuje za nezákonný. V doplnění námitek ze dne 22. 1. 2020 dodal, že pokutový blok ze dne 17. 1. 2019 považuje za nicotný pro absenci údajů o oprávněné úřední osobě a označení správního orgánu, který pokutový blok vydal. Žalovaný dne 16. 12. 2019 sdělil žalobci, že podnět k zahájení přezkumného řízení ve věci příkazu ze dne 4. 11. 2019 neshledal důvodným. Správní orgán I. stupně opatřil pro posouzení důvodnosti námitek obě podkladová rozhodnutí (příkaz i pokutový blok) a rozhodnutím ze dne 27. 1. 2020 námitky žalobce zamítl. Žalobce v odvolání vytýkal správnímu orgánu I. stupně, že se nezabýval jeho věcnými námitkami proti předmětnému příkazu a odkázal jen na sdělení žalovaného o neshledání důvodů pro přezkum. Dále setrval na námitce nicotnosti pokutového boku pro absenci označení správního orgánu, který jej vydal, neboť tak nelze poznat, zda jej vydal orgán věcně příslušný. Žalovaný rozhodnutím ze dne 27. 3. 2020 odvolání žalobce zamítl. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že se ztotožňuje se správním orgánem I. stupně, jenž se s odvolacími námitkami vypořádal na str. 2 a 3 rozhodnutí, řádně prověřil oprávněnost předmětného záznamu 7 bodů ve vztahu k doručenému oznámení o přestupku žalobce a skutečnost, zda je k evidovanému přestupku přiřazen odpovídající počet bodů v souladu se zákonem o silničním provozu. Dále je nedůvodná námitka žalobce týkající se nicotnosti pokutového bloku, neboť ten obsahuje označení správního orgánu, který jej vydal. Pokutový blok je opatřen razítkem Policie ČR s malým státním znakem s evidenčním číslem 1007. Sice neobsahuje jméno a příjmení oprávněné úřední osoby, avšak to nemůže zpochybnit jeho způsobilost být podkladem pro záznam bodů, neboť tento obsahuje jiné údaje pro ztotožnění oprávněné úřední osoby, a to identifikační číslo a podpis policisty.
9. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu *[n]esouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu*. Stejně tak může řidič podat podle § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu námitky proti provedení záznamu, kterým bylo dosaženo celkového počtu 12 bodů.
10. Soudy rozhodující ve správním soudnictví ve své konstantní judikatuře vychází z premisy, že v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení toliko posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Konkrétně v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, NSS uvedl: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto*

způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).“

11. V námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je tak typicky možno uplatňovat výhrady v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103). V řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů dle § 123f zákona o silničním provozu však nelze přezkoumávat skutkový stav a právní kvalifikaci přestupku vyplývající z pokutového bloku (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16). Pouze v řízení o přestupku, resp. v eventuálně podaných opravných prostředcích proti rozhodnutí o přestupku lze např. namítat, že přestupek nespáchal obviněný, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav, nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
12. S ohledem na zásadu presumpce správnosti aktů orgánu veřejné moci nelze akceptovat právní názor, že v řízení o námitkách podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu se přestupci opětovně otvírá prostor pro uplatnění jakýchkoliv námitek, které mohl uplatnit v řízení o přestupku. Žalovaný tedy v napadeném rozhodnutí správně zdůraznil, že předmět řízení o námitkách proti záznamu bodů je nutné od předmětu řízení o přestupku důsledně odlišit.
13. Ačkoliv žalobce dovozuje, že jím tvrzená pochybení správního orgánu, který vydal předmětný příkaz, jsou příčinou nezpůsobilosti příkazu jako podkladu pro zápis bodů, není tomu tak. Veškeré námitky žalobce (neprokázání vzniku hmotné škody při předmětné dopravní nehodě, nezkoumání otázky vědomosti žalobce o vzniku tvrzené škody, opomenutí možnosti jiného vzniku škody na dobu jejího nahlášení, nezabývání se příčinnou souvislostí mezi škodou a dopravní nehodou atd.) totiž směřují proti způsobu a kvalitě zjištění skutkového stavu správním orgánem a správnosti právní kvalifikace přestupku, tj. proti skutečnostem, k jejichž přezkumu námitkové řízení neslouží. Otázka, zda byl v řízení o přestupku před vydáním příkazu dostatečně zjištěn skutkový stav, nemá na jeho způsobilost být podkladem pro záznam bodů žádný vliv. Stejně tak soud v rámci hodnocení způsobilosti podkladového rozhodnutí není oprávněn zkoumat splnění procesních podmínek pro jeho vydání (ty osobně žalobce ani nijak nekonkretizoval). Chtěl-li žalobce účinně zpochybnit způsobilost příkazu jako podkladu pro záznam bodů, mohly se jeho námitky týkat např. toho, že příkaz vůbec neexistuje či nenabyl právní moci. To však neučinil. Tvrdí-li žalobce, že v nezkráceném řízení by správní orgán zajisté o přestupku rozhodl jinak, pak měl proti předmětnému příkazu podat odpor, o jehož možném podání byl v příkazu poučen. Podáním odporu by se příkaz automaticky zrušil a správní řízení, v němž by žalobce mohl uplatnit veškeré námitky vůči úplnosti zjištění skutkového stavu a správnosti právního posouzení, by pokračovalo. To však žalobce neučinil, a tudíž se stal příkaz pravomocným a vykonatelným. Přenášet věcné řešení uvedených námitek na bedra silničního správního úřadu, jakožto orgánu „evidenčního“, není možné.

14. Krajský soud proto při jednání zamítl návrh žalobce na provedení důkazu fotografií vozidla, které mělo být poškozeno v případě řešeném předmětným příkazem, neboť tento nesměřoval k prokázání skutečností významných pro posouzení zákonnosti postupu správních orgánů v řízení o námitkách.
15. Žalobce se dále mylí, označuje-li judikaturu správních soudů za nejednotnou v posuzování otázky, zda je silniční správní úřad v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registrů řidičů oprávněn vyjadřovat se ke skutkovým a právním závěrům, k nimž dospěl správní orgán při vydání podkladového rozhodnutí o přestupku. Usnesením ze dne 26. 3. 2020, č. j. 6 As 174/2019-25, na které žalobce poukázal, sice postoupil šestý senát rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu věc, která se sice týká „vybodovaných“ řidičů, avšak nikoli z důvodů tvrzených žalobcem. První judikaturou rozporně řešenou otázkou je dle předkládajícího senátu to, zda se v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů uplatní koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 s. ř. či nikoliv. Dále se předkládající senát ptá, zda je správní orgán provádějící záznam bodů povinen, jestliže podkladové rozhodnutí, resp. oznámení o přestupku samy o sobě nevyvolávají pochybnosti o správnosti zaznamenaných bodů, věcně posuzovat veškeré námitky vytykající podkladovému rozhodnutí či pokutovému bloku nejrůznější vady, nebo se musí věcně zabývat jen takovými námitkami, jejichž opodstatněnost by bránila provedení záznamu odpovídajícího počtu bodů v registru správné osobě od správného data, a které zároveň nebylo možné řešit v jiném řízení (např. v žádosti o obnovu blokového řízení). A jako poslední pokládá předkládající senát otázku, zda je správní orgán povinen si opatřit originály pokutových bloků i v případě, pokud vznesené námitky nejsou podloženy důkazy, vytykají paušálně pokutový blokům všechny možné vady a jsou uplatňované šablonovitě.
16. Žalobní bod a) je tudíž v celém rozsahu nedůvodný.
17. Důvodnými neshledal krajský soud ani námitky proti bloku na pokutu na místě zaplacenou ze dne 17. 1. 2019, jemuž žalobce vytkl absenci náležitostí dle § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, spočívajících v absenci označení správního orgánu a jména a příjmení oprávněné úřední osoby. Krajský soud z obsahu bloku ze dne 17. 1. 2019, č. X, série X zjistil, že je opatřen razítkem Policie ČR s malým státním znakem a evidenčním číslem 1007, a dále že v kolonce č. 10 bloku, do které se zapisuje „*označení správního orgánu, jméno a příjmení, funkce nebo služební číslo či identifikační číslo oprávněné úřední osoby a její podpis*“, je napsáno číslo 328540 a (nečitelný) podpis.
18. Předmětný blok byl vydán po 1. 7. 2017, tj. již za účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky, který ve srovnání s úpravou „starého“ přestupkového zákona č. 200/1990 Sb. upravuje obsahové náležitosti příkazových bloků, tj. bloků, které jsou vydávány obviněnému jako formulářové písemné vyhotovení příkazu na místě (který nahradil dřívější blokové řízení), podrobněji. Podle § 92 odst. 2 písm. h) zákona o odpovědnosti za přestupky se v příkazovém bloku uvede *označení správního orgánu*, podle písm. i) *jméno a příjmení, funkce nebo služební číslo nebo identifikační číslo oprávněné úřední osoby*, a podle písm. j) *podpis oprávněné úřední osoby*.
19. Označení správního orgánu, který příkazový blok vydal, dle závěru krajského soudu splňuje v posuzovaném případě na bloku se nacházející otisk razítka Policie ČR s uvedeným evidenčním číslem, z čehož je nepochybné, že příkazový blok vydal příslušník ozbrojeného bezpečnostního sboru, jemuž je dle § 124 odst. 11 písm. d) zákona o silničním provozu svěřen výkon dohledu nad bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích

mj. tím, že projednává příkazem na místě přestupky podle tohoto zákona. Žádné pochybnosti o správním orgánu a jeho věcné příslušnosti projednat přestupek v příkazním řízení formou příkazu na místě tudíž nepanují.

20. Dále krajský soud konstatuje, že blok obsahuje také číselný údaj, který je s ohledem na jeho umístění v kolonce č. 10 bezpochyby služebním či identifikačním číslem oprávněné úřední osoby (o které z obou uvedených variant se jedná, není rozhodné) a vedle tohoto údaje se nacházející podpis. Z uvedeného popisu je nepochybné, že se jedná o identifikační údaje oprávněné úřední osoby, která blok vypsal. Jedinou chybějící náležitostí je tak její jméno a příjmení.
21. Konkrétními náležitostmi pokutového bloku ve vztahu k jeho způsobilosti být podkladem pro záznam bodů, se NSS zabýval v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, v němž dovodil, že ne vždy způsobují formální či obsahové nedostatky bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro záznam bodů. Za pravomocný, a tedy ani za způsobilý být podkladem pro zápis bodů do registru, nelze dle NSS považovat např. pokutový blok, na kterém chybí podpis přestupce, naopak bez vlivu na způsobilost bloku být podkladem pro zápis bodů jsou dle závěru vysloveného NSS v uvedené věci následující vady: ověření totožnosti přestupce nesprávným způsobem, chybně uvedené datum narození přestupce, chybějící poučení o způsobu placení pokuty, chybějící či nečitelný podpis policisty a podobně.
22. V návaznosti na uvedené dále NSS v rozsudku ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 As 278/2015-32 uvedl: „Vzhledem k tomu, že pokutový blok je svého druhu rozhodnutím, lze rovněž odkázat na bohatou judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se formálních požadavků na správní rozhodnutí. Ta opakovaně dovozuje, že chybějící otisk úředního razítka či podpis úřední osoby nebo chyba v označení správního orgánu zpravidla nepředstavují podstatné vady, nezpůsobují-li pochybnost o pravé podstatě a druhu písemnosti (srov. rozsudek ze dne 21. 4. 2004, č. j. 2 Azs 5/2004-48, ze dne 20. 1. 2011, č. j. 8 As 47/2010-81 či ze dne 25. 11. 2003, č. j. 7 A 82/2002-40).“
23. Krajský soud si je vědom skutečnosti, že citovaná judikatura vykládala starý přestupkový zákon, který byl ve výčtu obligatorních obsahových náležitostí pokutových bloků stručnější, přesto má za to, že i nadále platí, že absence kteréhokoli z údajů uvedených v § 92 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky na příkazovém bloku nečiní tento automaticky nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů. Klíčovým pro způsobilost bloku být podkladem pro záznam bodů i nadále zůstává, zda příkazový blok obsahuje přesné vymezení přestupku a vlastnoruční podpis přestupce. Nachází-li se na bloku otisk razítka Policie ČR a číselné zařazení a podpis policisty, který blok vydal, jedná se dle závěru krajského soudu o údaje, jež ve svém souhrnu poskytují dostatečnou identifikaci správního orgánu i úřední osoby pověřené za správní orgán jednat, což pro způsobilost příkazního bloku být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů postačuje. Na základě těchto skutečností lze identifikovat konkrétní osobu ve výkonu služby, např. pro účely předvolání svědka – policisty k ústnímu jednání.
24. Námitky absence poučení o následku v podobě záznamu bodů do karty řidiče v předmětném příkazu a přílišné přísnosti 7 bodů s ohledem na povahu přestupkového jednání, vznesené žalobcem až u jednání soudu, hodnotí soud jako opožděné, a tudíž nepřípustné s ohledem na zásadu koncentrace vyjádřenou v § 71 odst. 2 s. ř. s. (možnost rozšíření žaloby o další žalobní body jen ve lhůtě pro její podání). Toliko nad rámec nutného odůvodnění proto krajský soud uvádí, že správní orgán příslušný k projednání

přestupku o počtu zaznamenávaných bodů nerozhoduje. Záznam bodů je důsledkem pravomocného rozhodnutí o přestupku a vyplývá ze zákonodárcem přijaté tabulky, která jednotlivým jednáním přiřazuje určitou bodovou hodnotu. Tento postup je postupem autonomním ve vztahu k řízení o přestupku, resp. je postupem následným. Záznam bodů probíhá ex post, tj. až po nabytí právní moci rozhodnutí o předmětném přestupku, konkrétně až poté, co orgán, který sankci za přestupek pravomocně uložil, doručí toto rozhodnutí obecnímu úřadu [§ 123b odst. 1 a 2 písm. b) zákona o silničním provozu]. K druhé z opožděných námitek krajský soud uvádí, že záznam bodů je automatickým následkem odsuzujícího rozhodnutí u přesně určených kategorií přestupků a výše zapsaných bodů je pevně dána, takže správní orgány neměly prostor pro správní uvážení a hodnocení přiměřenosti.

25. Jelikož neshledal krajský soud žalobní body důvodnými, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo, jelikož plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 23. února 2021

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu

